

САБОРНИК

БИЛТЕН БЕОГРАДСКЕ САБОРНЕ ЦРКВЕ
СВЕТОГ АРХАНГЕЛА МИХАИЛА

НЕДЕЉА, 8. ОКТОБАР 2017, ГОДИНА 19, БР. 4

ШТА МИ ЈЕ ТО ТРЕБАЛО?

Када се човеку догоди да згреши - а, на жалост, дешава се често - заједно са осталим горким мислима долази и ова: *Зашто? Шта ми је све то требало?* И, вероватно је управо она јака и корисна као својеврсна вакцина против наредних грехова. Јер, истина, врло често не грешимо само због неког заиста озбиљног, ватреног искушења. Не грешимо због тога што нас је нешто незадрживо вукло ка овом греху - ни издалека није увек тако. Чак не грешимо ни зато што смо нешто заиста много желели. Већ... једноставно, ни због чега.

Долази осећање покајања због учињеног, душа се мучи, боли, осећа да се сама отуђила од Бога. Туга притиска срце, нека нејасна, али врло приметна брига, изгубљеност у садашњости, несигурност у будућност, страх. Ниједна радост више није радост јер је затрована унутрашњом горчином - осећајем који остаје после греха. Једном речју, то је стање уобичајено после пада - више или мање тешко. И, ето, зна човек зашто му је лоше, зна и то да постоји излаз из још једне у низу криза, али да ће морати да се помучи и пострада, да од Господа понесе ову или ону "епитимију". Међутим, зашто је осудио себе на то, због чега је одлучио да се удаљи од Оца, Који га воли, у *далеку земљу*? Овде углавном нема јасног одговора.

Кад неко склапа посао, а живи у несавршеном, поквареном и лукавом свету, обавезно се стара о томе да не буде преварен и намагарчен. И, зато све унапред проверава: да ли му се, рецимо, нуди добра роба, да ли су повољни услови, да ли се од њега не тражи да плати превисоку цену? И, ако се човек не превари, касније се радује, а ако буде преварен, секира се и љути. Али, зато из ове ситуације извлачи искуство и убудуће бива пажљивији, обазривији, боље вага свако ЗА и ПРОТИВ. Тако бива у "обичном" животу, тамо где су све вредности, стицања и губици искључиво материјални - и где се може и рукама опипати и измерити и пробати на укус. А, у духовном... А, у духовном, код нас све често бива неозбиљно, немарно, тако да оправдавамо речи Господа: *Синови су овога вијека вјештији од синова свјетлости у своме нараштају* (Лк. 16, 18). Јер, сваки пут видимо да цена не одговара роби. И, не само да је краткотрајна "радост" греха пролазна и ташта... Понекад нема никакве вредности. Човек греша "по инерцији", не размишљајући, због неке чудне слабости и малодушности. И не би хтео, и не би желео, а непријатељ га је "мало при-

тиснуо" и он му се препоустио. Осетио је: требало би insistирати на своме, мало се борити, потрудити. И, обузела га је таква туга, таква чамотиња га је напала да је радије одлучио да се преда без икакве борбе и без икаквог труда. Кома ово није познато?

И, да смо стекли - ништа нисмо стекли. А, изгубили смо мир са Богом, спокој савести, унутрашњу целовитост,

која се тако тешко поново стиче. Или, оно што је личило на целовитост, што смо имали. Ово је, укратко речено, она цена која се увек мора платити у таквим пословима. Зато себи касније и постављамо увек исто питање, у некој тешкој недоумици: *И, шта ми је све то требало?* Иако је одговор већ одавно спреман: *Ни-због-чега!* Једноставно, ово питање је закаснело и зато, премда од њега и постоји нека корист, то није она која нам је потребна. Требало је раније то да се упитамо, да не узнемиравамо своју душу, да не дозволимо срцу да заспи сном лењости. Да, то је важно - веома важно - да човек уме да пита себе на време, са свом строгању, и да одговори себи и својој савести, без лукавства и малодушности. И, још - да прикупи храброст и одлучност да поступи у складу са овим одговором.

Игуман Нектарије (Морозов)

Ми живимо тако као да Он није никада ни долазио. То је једини прави грех, грех свих грехова.
О. Александар Шмеман

НЕ ДОЗВОЛИ СЕБИ...

Молите се пажљиво, и ујутру и увече, замислите себе како стојите пред Господом; то ће вас натерати да се и у току дана чешће обраћате Господу, молитвом из срца. Чим се појави саблазан или нека ситуација која наводи на грех, сетите се: *А како ћу вечерас да се помолим, како ћу смети да погледам на икону?* - зажелећете да се уздржите од греха, а дању ћете се чешће и топлије обраћати Господу: *Господе, помози ми!*; *Владичице, помози ми да постанем Твој чисти син (или кћер)*, а затим ће тај рад на себи, тај труд, да вас привуче... И, где год да дођете, свуда ће бити добро... Бићете сунашца која све греју и све обједињују...

Св. баћушка Алексеј (Мечов)

Када се молимо Богу, ми замишљамо да нас Бог и види и чује, а кад грешимо, ми замишљамо да нас Он не види и не чује!
Св. владика Николај

Када нешто кажемо и одлучимо, шта нам се то дешава касније, па се враћамо на почетак и морамо да понављамо једно те исто? Постави ствар егостички - макар толико - и не дозволи себи да приређујеш задовољство ђаволу.

Св. старац Порфирије Кавсокалит

СВ. НИЛ СОРСКИ О ИСКУШЕЊИМА

Ако је у немогућности да те изнутра заведе, ђаво почиње да те мучи споља - преко људи који су му се предали. Стога буди спреман на ово страдање и очекуј непријатности као госте. Час ти се приближавају похвале, час укори, клевете и тешкоће сваке врсте.

Врло је важно прозрети ко изазива буру и све мирно подносити: непријатељство против одређених људи обраћа се у непријатељство против злога, који иза њих стоји и на непријатељство их подстиче. Наиђу ли ствари које те жалосте и љуте, обрати се Богу и не дозволи зломе да ти приђе. Не успеш ли у томе, онда бар ћути док се не савладаш. Тада говори мирно и љубазно са другима. Не чини им никакве замерке и не подсећај их на учињену ти неправду. Моли се само Богу да се рђави утисци у срцу изгледе, што је могуће пре. Тако ћеш бити чист пред Богом, Који човека води, корак по корак, преко невоља које чисте. Тешко је да без невоља победимо своје фарисејско самооправдавање.

СНАГА КОЈОМ ПОДНОСИШ ИСКУШЕЊА ЈЕСТЕ МЕРА ТВОЈЕ УНУТРАШЊЕ ЗРЕЛОСТИ. Преко ње лако можеш да познаш на којој степеници зрелости стојиш. Ако ономе који те је увредио не опрашташ целог свог живота, буди сигуран да унутрашњи пут уопште ниси ни почео. Ако си био увређен, па си увреду тек после годину дана успео да заборавиш, значи да стојиш на најнижој степеници унутрашњег труда. Уколико даље будеш напредовао у духовном труду, утолико ћеш брже моћи да прашташ нанесене ти увреде: после једног месеца, једне недеље или једног дана.

А, како се, у таквим случајевима, понаша онај ко је Богом просвећен? Он гледа стрелу увреда која лети према њему и покрива се Именом Божијим као оклопом. Увреда се одбија од њега и не оставља ни најмању огреботину. Ако си дотле стигао, можеш сматрати да си унапредовао у духовном животу. Међутим, никад не губи најважније из вида: Бог допушта искушење или да би те пробао или да би сазреле твоје духовне снаге. Стога, прими искушење мирно и поднеси га спокојно, без мржње према твојим увредоцима. Сећај се да метал долази у топионицу да би се одвојио од шљаке. Тако се и ти претапаш да би доспео до више чистоте. Поднеси све, чувајући унутрашњи мир и љубав Божију, призивајући Господа у помоћ, како би кушача удаљио од тебе.

ЉУДИ ГОВОРЕ О... ИСКУШЕЊИМА

Ниједна напаст није страшна, она није ништа, само ако вера остане на ногама. Највећа сатанина замка је наша обесхрабреност после неког пада или немоћ и. Мили моји, велика растојања се друкчије не могу прећи до корак по корак.
Архимандрит Арсеније (Папачок), Румунија

Ми навлачимо зло на себе - злом у себи. *Св. владика Николај*

У НЕДЕЉИ 18. ПО ДУХОВИМА ПРОСЛАВЉАМО:

- 08.(25) Преподобна Ефросинија; Свети Сергије Радоњешки
- 09.(26) Свети апостол и јеванђелист Јован Богослов
- 10.(27) Свети мученик Калистрат
- 11.(28) Преподобни Харитон Исповедник
- 12.(29) Преподобни Киријак Отшелник - Михољдан
- 13.(30) Свети свештеномученик Григорије; Свети Михаил Кијевски
- 14.(01) Покров Пресвете Богородице

Прво београдско певачко друштво, хор Саборне цркве и најстарији хор у Србији, национална институција која већ 164 године чува и развија српску музичку културу, традицију и духовност, објављује

АУДИЦИЈУ ЗА НОВЕ ЧЛАНОВЕ ХОРА

уторком и петком у 19:00,
у просторијама Хора, на Косанчићевом венцу 32.
Информације на тел: 065/ 333-1853.

Издање Саборника посвећено Првом београдском певачком друштву (број 18) можете прочитати у годишњаку Саборника за 14. годину издавања (у продавници Саборне цркве) или на нашем сајту, у рубрици *Саборник*.

Домаћица ставља колач у пећницу и не вади га из ње док се не увери да се испекао. Владика света је и вас сместио у пећ и држи вас у њој и чека да се испечете. Трпите и чекајте. Чим се испечете, нећете ни минут више седети у пећи. Истог ће вас тренутка извући ван. Уколико сами јурнете напоље, бићете исто што и недопечени колач. Наоружајте се стпрљењем! Добро ово запамтите и тиме срца своја тешите. Све је од Бога. Њему прибегавајте и молите се. Говорите му својим речима: "Видиш, Господе, шта ме је снашло! Не могу сам са собом да изађем на крај. Помози, Свемилостиви!" Испричајте Му потанко све што вас тишти и тражите одговарајућу помоћ.

Свети Теофан Затворник

У суботу, на Покров Пресвете Богородице,
Заупокојена Литургија у Саборној цркви почиње у 7:30.

Главни и одговорни уредник: протојереј-ставрофор Петар Лукић. Уредник издања: Ивана Радовановић. Тел. храма: 011/2636-684. Факс: 011/2636-566.
www.saborna-crkva.com. sabornik@saborna-crkva.com. Тираж: 1000 примерака.